

SH 72030

Fairey Firefly Mk. I

1/72

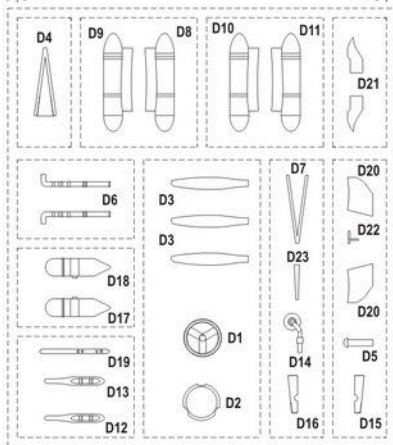
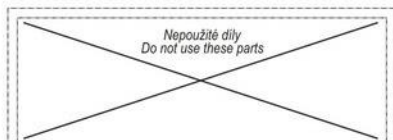
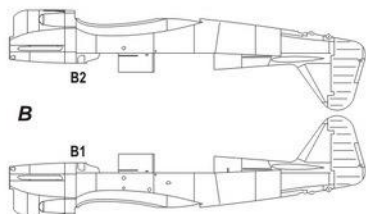
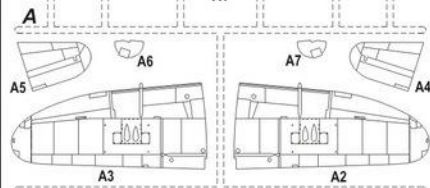
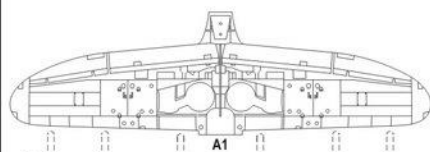
GB The Fairey Firefly was designed to the British Admiralty Specification N.5/40, which called for a two-seat reconnaissance fighter to replace the Fairey Fulmar. The preliminary designs were completed in September 1939 and the first of four prototypes flew on 22nd December 1941. Following further testing, carrier trials were carried out aboard HMS Illustrious at the end of 1942. The first operational aircraft were then delivered to the Fleet Air Arm by March 1943, becoming operational with 1771 Sqn at RNAS Yeovilton on 1st October 1943. With its distinctive elliptical-shaped wing and "chin" radiator, the Firefly was the first Fleet Air Arm aircraft to employ the Rolls Royce Griffon II engine. This powerplant gave the Firefly much higher performance than the Fulmar and made it easier to handle on the flight deck as well as in the air. The four 20mm cannon armament also gave it a much greater "punch" than its predecessor. Following the initial production run of 459 Firefly F.Mk Is, a further 236 were modified by fitting an ASH radar pod under the engine. This variant became known as the Firefly FR.Mk I (R standing for "Reconnaissance"). Firefly then experimented with a night-fighter version of the Firefly, firstly producing a number of NF.Mk II aircraft, which had a 15 inch (0.38 metre) extension behind the engine firewall and was fitted with the AI Mk X radar. This proved to be unsuccessful and difficult to handle, so 140 FR.Mk I aircraft were designated as NF.Mk I's, as their ASH radar proved to be suited to the Airborne Intercept role. In the European Theatre of Operations, the Firefly's most notable success was on maritime strike and reconnaissance missions along the coast of Norway, flying from HMS Implacable. The most famous mission was against the German battleship Tirpitz in Alten Fjord, which eventually led to the RAF raid, which sank the battleship. It was, however, in the Far East that the Firefly was to prove a very able air-to-air combat aircraft, flying against the Japanese, from HMS Indefatigable. In January 1945, rocket-firing Fireflies joined Grumman Avenger bombers on a raid against a Japanese-held oil refinery on Sumatra and on 24th July 1945, the Fireflies of 1772 Sqn were the first British aircraft to fly over Tokyo. Technical Specifications: Span 44 ft 6 in (13.6m). Length 37ft 7in (11.5m). Maximum speed was 316mph (509km/h) at 14,000ft (4,265m). Normal Range was 774 miles (1,245km). Service ceiling was 28,000ft (8,535m). Armament was four 20mm Hispano cannon and either two 1,000lb (454kg) bombs or eight 60lb (27.24kg) rocket projectiles.

CZ Letoun Fairey Firefly byl navržen podle specifikace Britské Admirality N.5/40, která vyžadovala náhradu za dvoumístný stíhač-průzkumný letoun Fairey Fulmar. Předžné návrhy byly vypracovány v září 1939 a první ze čtyř prototypů vzletl 22.12.1941. Náskledovaly zkoušky letů včetně zkoušek na palubě letadlové lodi HMS Illustrious koncem roku 1942. První sériové stroje Firefly Mk.I určité pro operaci nasazení u jednotek Britského námořního letectva (FAA) byly dodány v březnu 1943, a do operací služby se dostaly 1.10.1943, kdy byly zařazeny do výzbroje 1771. squadrony RNAS v Yeovilton. Letoun Firefly byl prvním britským námořním letadlem, který měl jako pohonnou jednotku motor Rolls Royce Griffon II. Instalace tohoto motoru umožnila, aby nový letoun Firefly měl mnohem lepší výkony, než jeho předchůdce, letoun Fairey Fulmar. Také se značně zlepšilo ovládní jak při startu z paluby letadlové lodi, tak za letu. Letoun není i silnější výzbroj, a to čtyři kanóny ráže 20 mm. Po dokončení úvodní výroby série v F.Mk.I (459 kusů), bylo dalších 236 kusů modifikováno na verzi FR.Mk.I s radarem ASH umístěným pod motorem. Továrna Fairey také experimentovala s přípravou noční stíhače verze pod označením NF. Mk.II, která měla o 38 cm delší trup za požární přepážkou motoru, a která byla vyzbrojena radarem AI Mk.X. Prototyp této verze se však neosvědčil a od výroby této verze se upustilo. Proti se ukázalo, že letoun FR.Mk.I s radarem ASH jsou schopni plnit také úlohy nočního stíhače, bylo 140 kusů této verze vyrobeno pod označením NF.Mk.I. Letouny Firefly Mk.I se osvědčily při bojových operacích v Evropě a na Dálném východě. Na Evropském bojišti se letouny Firefly s úspěchem zúčastnily řady útočných a výzbrojních operací podél pobřeží Norska. Letouny startovaly z paluby letadlové lodi HMS Implacable. Nejznámější operací byl útok na německou loď Tirpitz kotvenou v Altenfjordu. Teprve však při operacích nasazení proti Japoncům na Dálném východě se letouny Firefly Mk.I plně osvědčily i při vzdušných bojích, kdy startovaly z letadlové lodi HMS Indefatigable. V lednu 1945 letouny Firefly vyzbrojené rakétami doprovázely bombardéry Grumman Avenger při útoky proti naftovým rafineriím obsazených Japonci na ostrově Sumatra. Letouny Firefly 1772. Squadrony FAA byly také prvními britskými letouny, které dne 24.8.1945 přeletěly nad Tokiem. Technické údaje: Rozpětí 13,60 m. Délka 11,50 m. Max. rychlost 509 km/hod ve výšce 4265 metrů. Normální dolet 1245 km. Operační doostup 8535 m. Výzbroj: 4 kanóny Hispano ráže 20 mm a buď dvě bomby po 454 kg nebo osm raket (27,24 kg)

D Das Flugzeug Fairey Firefly wurde gemäß der Spezifikation der Britischen Admiralität N.5/40, die den Ersatz für das zweisitzige Jagd-Aufklärungsflugzeug Fairey Fulmar forderte, vorgeschlagen. Vorläufige Entwürfe wurden im September 1939 ausgearbeitet, der erste von vier Prototypen hatte am 22.12.1941 seinen Jungflughug absolviert. Es folgten Ende 1942 Probeflüge, einschließlich Prüfungen an Bord des Flugzeugträgers HMS Illustrious. Die ersten Serienmaschinen Firefly Mk.I, die für Operationsinsätze bei den Einheiten der Britischen Marineluftstreitkräfte (FAA) bestimmt waren, wurden im März 1943 geliefert und gelangten am 1.10.1943, als sie in die Bewaffnung der 1771. Squadron der RNAS in Yeovilton aufgenommen wurden, zu Kampfhandlungen. Der Typ Firefly war das erste britische Marineluftzeug, das als Antriebseinheit den Rolls-Royce-Motor Griffon II hatte. Die Installation dieses Motors ermöglichte, dass das neue Flugzeug Firefly viel bessere Leistungen zeigte, als sein Vorläufer, die Fairey Fulmar. Auch hat sich die Beherrschung des Flugzeugs sowohl beim Start von Bord eines Flugzeugträgers, als auch während des Fluges beträchtlich verbessert. Das Flugzeug hat auch eine stärkere Bewaffnung getragen und zwar vier Kanonen von 20 mm Kaliber. Nach Vollendung der Einführungsreihe der Version F.Mk.I (459 Stück) in die Produktion, wurden weitere 236 Stück zur Version FR.Mk.I mit ASH-Radar, das unter dem Motor installiert wurde, modifiziert. Weil es sich gezeigt hat, dass die Flugzeuge FR.Mk.I mit dem ASH-Radar in der Lage waren, auch Nachjägeraufgaben zu erfüllen, wurden 140 Stück dieser Version unter der Bezeichnung NF.Mk.I produziert. Die Firefly Mk.I-Maschinen haben sich bei Kampfoperationen in Europa und im Fernost bewährt. Auf dem europäischen Kampfplatz haben die Flugzeuge Firefly mit Erfolg an einer Reihe Angriffs- und Aufklärungsoperationen entlang der Küste Norwegens teilgenommen. Die Flugzeuge sind von Bord des Flugzeugträgers HMS Implacable gestartet. Die bekannteste Operation war der Angriff auf das deutsche Schlachtschiff Tirpitz, das in Altenfjord vor Anker lag. Jedoch erst bei Operationsinsätzen gegen die Japaner im Fernen Osten haben sich die Firefly Mk.I auch bei Luftkämpfen, wozu sie vom Flugzeugträger HMS Indefatigable gestartet sind, voll bewährt. Im Januar 1945 haben Firefly-Flugzeuge, die mit Raketen bestückt waren, Bombenflugzeuge Grumman Avenger beim Angriff auf die Raffinerien für Dieselkraftstoff, die von den Japanern auf der Insel Sumatra besetzt waren, begleitet. Die Firefly-Flugzeuge der 1772. Squadron FAA waren auch die ersten britischen Flugzeuge, die am 24.8.1945 über Tokyo geflogen sind. Technische Angaben: Spannweite 13,60 m. Länge 11,50 m. Höchstgeschwindigkeit 509 km/h in einer Höhe von 4265 Metern. Normale Reichweite 1245 km. Dienstgipfelhöhe 8535 m. Bewaffnung: 4 Hispano-Kanonen von 20 mm Kaliber und entweder zwei Bomben zu je 454 kg oder acht Raketen (27,24 kg)

F L'aviion Fairey Firefly a été conçu selon la spécification de l'Amirauté Britannique N.5/40 qui voulait remplacer l'aviion de chasse et de reconnaissance biplace Fairey Fulmar. Les avant-projets ont été dressés en septembre 1939 et le premier des quatre prototypes quitta terre pour la première fois le 22/12/1941. S'enchaînèrent des vols d'essai, y compris les essais sur le bord du navire porte-avions HMS Illustrious vers la fin de 1942. Les premiers engins fabriqués en série Firefly Mk.I destinés pour l'engagement dans les opérations auprès des unités de l'Aéronavale britannique (FAA) furent livrés en 1943 et mis en service opérationnel le 1/10/1943, où ils ont été intégrés dans l'armement de la 1771e Escadre RNAS à Yeovilton. L'aviion Firefly était le premier avion de l'Aéronavale Britannique doté d'un moteur Rolls Royce Griffon II. L'installation de ce moteur a permis au nouvel avion Firefly d'avoir des performances nettement supérieures à celles de l'aviion Fairey Fulmar, son antécédent. En outre, le maintien a été amélioré de façon considérable tant au décollage à partir du pont du navire porte-avions que pendant le vol. L'aviion portait également un équipement plus fort : quatre canons à calibre de 20 mm. Dès la fin de la première série de fabrication de la version F.Mk.I (459 engins), les 236 suivants ont été modifiés en version FR.Mk.I avec un radar ASH placé sous le moteur. Vu qu'il s'est avéré que les avions FR.Mk.I avec le radar ASH sont capables de remplir même le rôle de l'aviion de chasse de nuit, 140 engins de cette version ont alors été fabriqués sous l'indication NF.Mk.I. Les avions Firefly Mk.I ont fait leur preuves lors des opérations de combats en Europe et à l'Extrême Orient. Sur le terrain de combat européen ces avions Firefly ont participé avec succès dans de nombreuses opérations d'attaque et d'espionnage le long des côtes de la Norvège. Les avions décollaient du pont du navire porte-avions HMS Implacable. Parmi les opérations les plus connues on range l'attaque du navire allemand Tirpitz ancré à Altenfjord. C'est en effet seulement lors de l'engagement opérationnel contre les Japonais à l'Extrême Orient que les avions Firefly Mk.I ont pleinement prouvé leurs qualités même dans les combats aériens, où ils décollaient du navire porte-avions HMS Indefatigable. En janvier 1945 les avions Firefly équipés de fusées accompagnaient les avions de bombardement Grumman Avenger lors de l'attaque contre les raffineries de pétrole occupées par les Japonais sur l'île Sumatra. Les avions Firefly de la 1771e Escadre FAA étaient d'ailleurs les premiers avions britanniques à avoir survolé Tokyo - le 24/8/1945. Fiche technique : Envergure 13,60 m. Longueur 11,50 m. Vitesse maximale 509 km/h à l'altitude de 4265 mètres. Distance franchissable normale 1245 km. Plafond opérationnel 8535 m. Équipement : 4 canons Hispano à calibre de 20 mm, et soit deux bombes à 454 kg chacune, soit huit fusées (27,24 kg).

DÍLY - PARTS - TEILE - PIECES

D

POLYURETHAN PARTS (P)

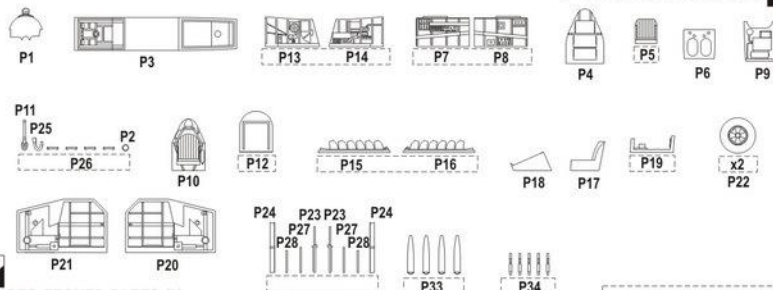

PHOTO-ETCHED PARTS (L)

CLEAR PARTS (CP)

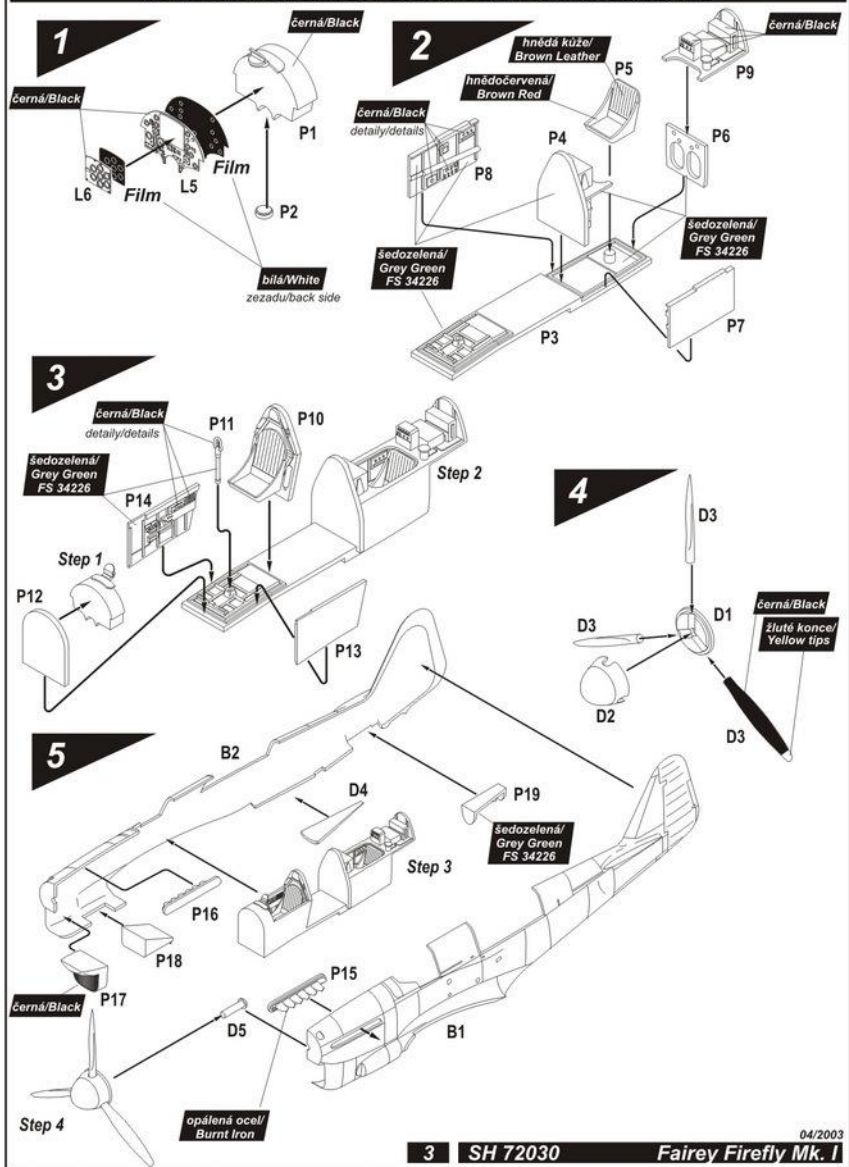

043/2003

2 SH 72030

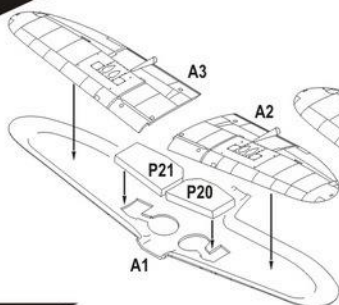
Fairey Firefly Mk. I

SESTAVA - ASSEMBLY - BAUANLEITUNG - ASSEMBLAGE

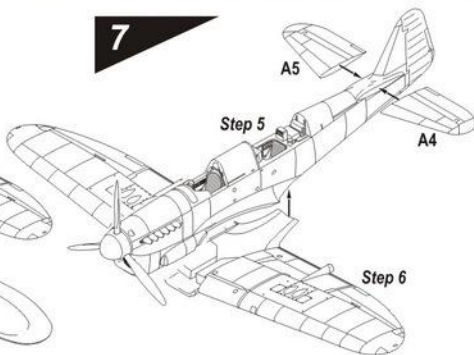

SESTAVA - ASSEMBLY - BAUANLEITUNG- ASSEMBLAGE

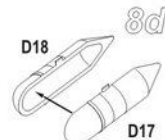
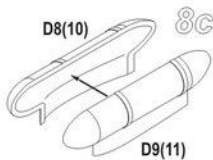
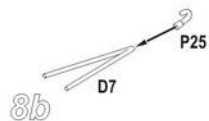
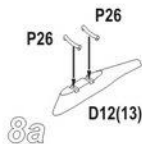
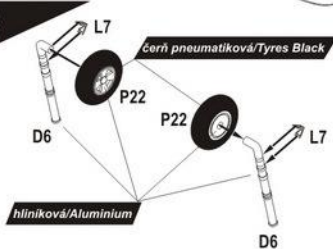
6

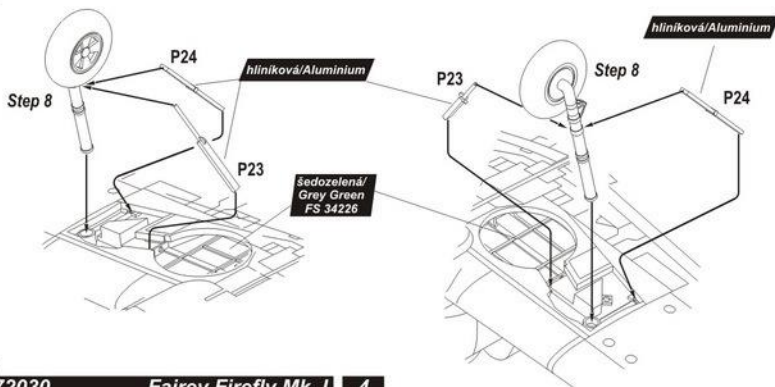
7

8

9

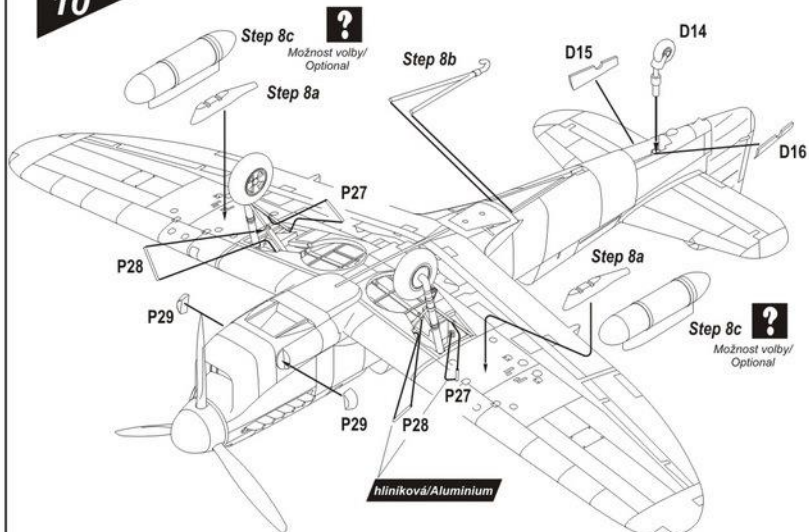
04/2003

SH 72030

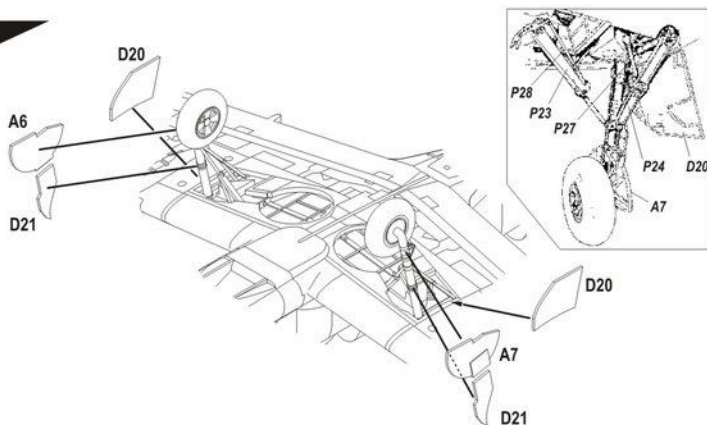
Fairey Firefly Mk. I 4

10

11

Photos and technical references:
Courtesy by: Chris Hughes, U.K.
Jon Yardley, U.K.

Technical research:
Courtesy by: Chris Hughes, U.K.
Erinc Özgür, Turkey

Fairey Firefly

04/2003

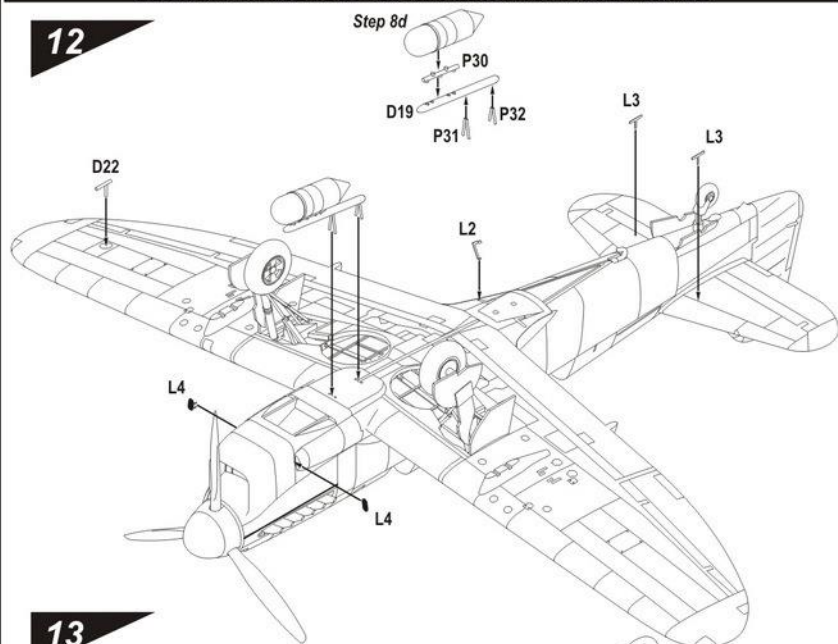
5

SH 72030

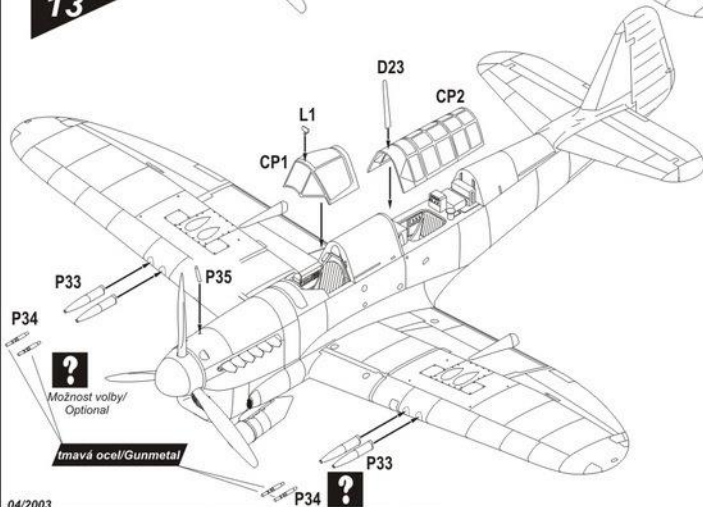
Fairey Firefly Mk. I

12

Step 8d

13

04/2003

SH 72030

Fairey Firefly Mk. I 6

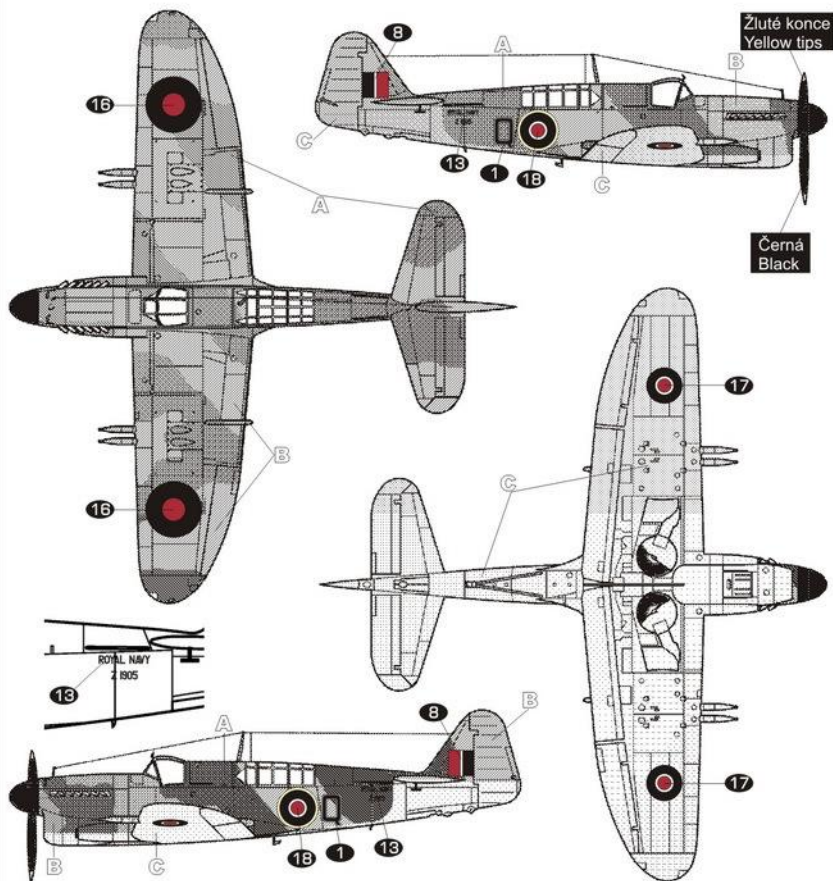
ZBARVENÍ a OZNAČOVÁNÍ

CAMOUFLAGE and MARKING TARNUNG und KENNUNG CAMOUFLAGE et DESIGNATION

Firefly Mk I, Z 1905, Q, 1771 sq. FAA, HMS Implacable, útok na Tirpitz, říjen 1944.

Firefly Mk I, Z 1905, Q, 1771 Sq. FAA, HMS Implacable, attack of Tirpitz, October 1944.

A
H27 Tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey
FS 36118

B
H102 Tm. břidlicové šedá
Dark Slate Grey
FS 34096

C
H90 Světlé šedozelená
Sky Type S
FS 34424

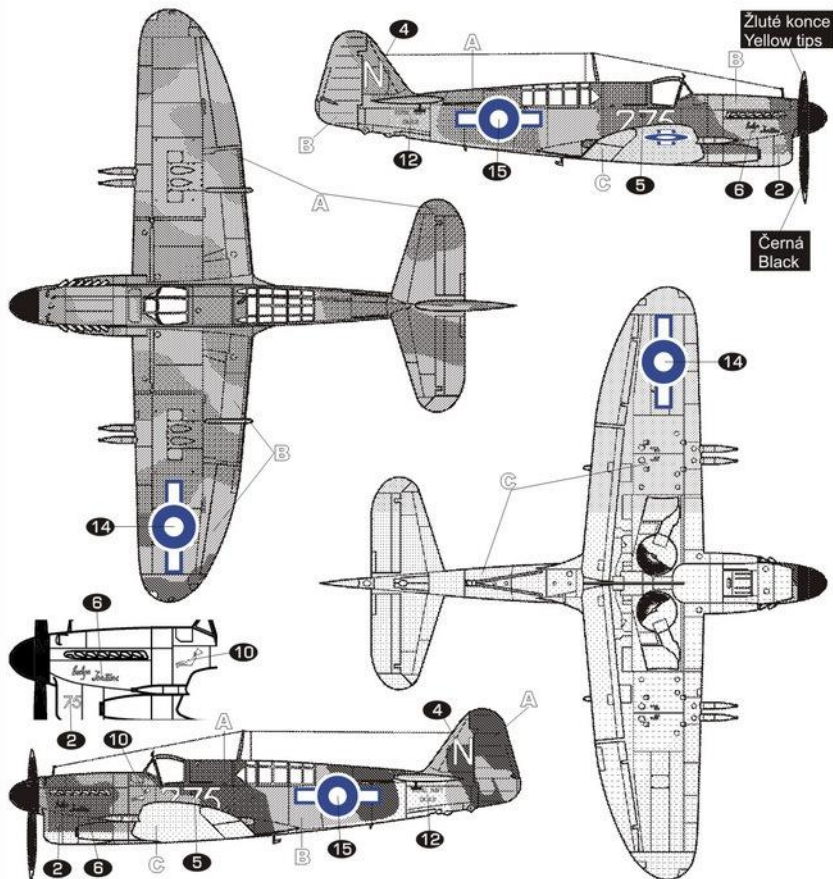
ZBARVENÍ a OZNAČOVÁNÍ

CAMOUFLAGE and MARKING TARNUNG und KENNUNG CAMOUFLAGE et DESIGNATION

Firefly Mk I, DK431, 275/N, 1771 sq. FFA, pilot velitel letky W.J.R. MacWhirter, HMS Implacable, Task Force 37.1, Tichý oceán 1945.

Firefly Mk I, DK431, 275/N, 1771 Sq. FFA, pilot S/Ldr W.J.R. MacWhirter, HMS Implacable, Task Force 37.1. The Pacific 1945.

A
H27 Tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey
FS 36118

B
H102 Tm. břidlicové šedá
Dark Slate Grey
FS 34096

C
H90 Světle šedozelená
Sky Type S
FS 34424

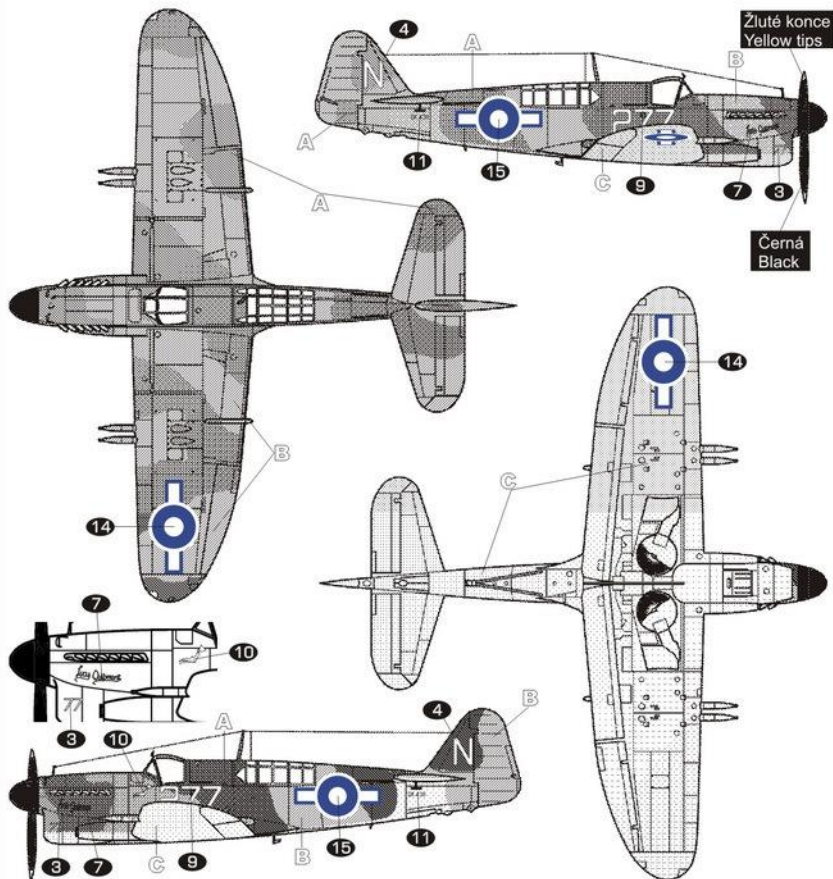
ZBARVENÍ a OZNAČOVÁNÍ

CAMOUFLAGE and MARKING TARNUNG und KENNUNG CAMOUFLAGE et DESIGNATION

Firefly Mk I, DK438, 277/N, 1771 sq. FFA, HMS Implacable, Task Force 37.1, Tichý oceán 1945.

Firefly Mk I, DK438, 277/N, 1771 Sq. FFA, HMS Implacable, Task Force 37.1. The Pacific 1945.

A
H27 Tmavá mořská šedá
Extra Dark Sea Grey
FS 36118

B
H102 Tm. břidlicové šedá
Dark Slate Grey
FS 34096

C
H90 Světle šedozelená
Sky Type S
FS 34424